

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118203429
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7118203429.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu T.. O. A., G.. XX.X.XXXX, K. L., Ľ.. O. XX, proti žalovanému Mesto Košice, Trieda SNP 48/A, Košice, IČO: 00 691 135, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 23C/17/2018-108 z 10.12.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom 23C/17/2018-49 zo 17.12.2018 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal vydania plnenia titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 95,67 eur, ktoré mu malo vzniknúť tým, že mestskou políciou mu neoprávnene bola uložená pokuta v sume 16 eur za parkovanie na chodníku, voči čomu podal sťažnosť a napriek tejto skutočnosti v exekučnom konaní EX/659/2010 vedenom exekútorom B.. U. okrem pokuty mu bola zexekvovaná aj suma 79,67 eur ako trovy exekučného konania. Vzal do úvahy obranu žalovaného ktorý namietal, že žalobcovi bola pokuta riadne udelená, tento blok na pokutu nezaplatenú na mieste podpísal a v prípade exekúcie nevyužil svoje právo v lehote danej zákonom vykonanie exekúcie namietat', keď zároveň vzniesol aj námietku premlčania oboch samostatne uplatnených nárokov. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobcovi bola dňa 13.03.2009 udelená pokuta v sume 16 eur a pre jej nezaplatenie na Exekútorskom úrade B.. B. U. pod sp. zn. EX/659/2010 na základe návrhu žalovaného z dňa 11.03.2010 bolo vedené exekučné konanie a v jeho rámci Sociálna poisťovňa podľa oznámenia zo dňa 01.12.2017 začala vykonávať zrážky z dôchodku žalobcu v sume 95,67 eur. Právne vec posúdil podľa § 451 Občianskeho zákonníka a s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania aj podľa § 100 ods. 1 vety prvej a § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď popísal aj dôsledky tejto námietky. Mal za to, že v danom prípade išlo o dve samostatné plnenia, nakoľko žalobca sa domáhal sumy 16 eur titulom nezaplatenia pokuty a k bezdôvodnému obohateniu došlo dňa 13.03.2009, kedy žalobca žalovanému plnil. Druhé samostatné plnenie v sume 79,67 eur vzniklo v exekučnom konaní a k bezdôvodnému obohateniu malo dôjsť dňa 11.03.2010, kedy začalo exekučné konanie. Od tohto okamihu zároveň začala žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna i trojročná objektívna lehota na uplatnenie práva, pretože odo dňa nasledujúceho sa mohol domáhať vrátenia bezdôvodne poskytnutého plnenia. Žaloba však bola podaná na súd dňa 21.03.2018, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty

a takéto premlčané právo priznať nemohol a tak žalobu zamietol. Úspešnému žalovanému podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na opätovné vyhodnotenie už predložených dôkazov a vykonanie dôkazov ďalších. Trval na svojom upozornení súdu, že upovedomenie o vykonávaní exekúcie z roku 2010 mu bolo zaslané až v novembri 2018 a samotná exekúcia z roku 2010 bola vykonávaná podľa novely Exekučného poriadku platnej od apríla 2017, čo je hrubé porušenie zákona. Nesúhlasil s tvrdením prvoinštančného súdu, že upovedomenie exekútora z 11.03.2010 bolo zrealizované v roku 2010, čo nebolo dôkazovo podložené a toto upovedomenie bolo vykonávané až v roku 2018. Nesúhlasil s mylným záverom, že žalovanému niečo plnil dňa 13.03.2009, keďže vtedy žiadne plnenie nerealizoval a pohľadávku žalovaného uspokojil až exekútor po vykonaní exekúcie. Prvoinštančný súd preto lehoty na plnenia pri sume 16 eur zo dňa 13.03.2009 a na sumu 79,67 eur dňa 11.03.2010 určil nezmyselne, keďže k obojm plneniam došlo koncom roka 2017 cez vykonávanú exekúciu. Tvrdenia obsiahnuté v bode 17. napadnutého rozsudku sú teda mylné a nie je pravda, aby od plnenia uplynula dvojročná premlčacia doba. Zdôraznil, že sa opakovane odvolal proti vyrubenej pokute a do roku 2017 vôbec nevedel, že proti nemu je vedené exekučné konanie. Prvotnú informáciu získal až zo Sociálnej poisťovne v roku 2017 a následne aj od Policajného zboru na evidencii vozidiel.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením 3Co/178/2019-92 z 28.08.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo 17.12.2018 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z obsahu preskúmaného rozsudku mu nebolo zrejmé, prečo práve dátumy 13.03.2009 a 11.03.2010 boli prvoinštančným súdom zvolené ako podstatné pre začiatok plynutia premlčacej doby a v tejto časti pokladal rozhodnutie za nepreskúmateľné, a preto uložil konajúcemu súdu ustáliť, kedy k prípadnému bezdôvodnému obohateniu žalovaného skutočne došlo a z tejto skutočnosti urobiť záver o začiatku plynutia premlčacej doby a až tak spor opätovne rozhodnúť.

5. Súd prvej inštancie ďalším rozsudkom 23/17/2018-108 z 10.12.2020 (t.j. teraz preskúmaným rozhodnutím) žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Zrekapituloval priebeh konania a z listinného dôkazu - bloku na pokutu nezaplatenú na mieste mal preukázané, že žalobcovi bola uložená pokuta 16 eur v zmysle ust. § 22 zákona č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch a žalobca súhlasil s blokovým konaním a prebral poštovú poukážku. Zistil ďalej, že v zmysle Oznámenia Sociálnej poisťovne o vykonaní zrážok z dôchodku zo dňa 01.12.2017 B.. B. U. - súdny exekútor vydal dňa 28.09.2017 príkaz na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku žalobcu, a to v sume 95,67 eur, pričom v exekučnom konaní žalobca ako povinný vzniesol námietky z dôvodov hrubého porušenia Exekučného poriadku. Právne vec posúdil podľa § 451 Občianskeho zákonníka a citoval aj § 22 ods. 1 písm. m) a ods. 3 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. a tiež § 25 ods. 1 písm. q) a § 52 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. Charakterizoval ďalej znaky blokového konania, ktoré je zjednodušeným a zrýchleným konaním o priestupku, ktoré vykonáva príslušný orgán priamo na mieste jeho zistenia, pričom páchatel' svojim prejavom podrobiť sa prejednaniu veci v blokovom konaní prejavuje aj súhlas s výškou uloženej pokuty a berie na vedomie, že sa proti rozhodnutiu nebude môcť odvolať. Až keď sa páchatel' priestupku odmietne podrobiť konaniu a pokutu na mieste zaplatiť, predloží príslušný orgán správu o výsledku objasňovania priestupku správnomu orgánu, ktorý následne priestupok prejedná na ústnom pojednávaní. Bol toho názoru, že preskúmanie pokuty uloženej v blokovom konaní súdom je v zmysle judikatúry súdov neprípustné, pretože zo zaplatenia blokovej pokuty, respektíve z prevzatia bloku na pokutu na mieste nezaplatenú možno vyvodiť, že páchatel' priestupku nechcel využiť svoje právo a nechcel sa podrobiť správnomu konaniu a nepožadoval riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v prvom stupni a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky. Takýto názor zaujal Najvyšší súd SR aj pri rozhodovaní o kasačnej sťažnosti v rozhodnutí sp. zn. 8Asan/16/2017. V konaní sa prioritne zaoberal otázkou uloženia pokuty dňa 13.3.2009 v sume 16 eur žalobcovi. Z predloženého bloku na pokutu mu bolo zrejmé, že tento blok žalobca vlastnoručne podpísal a prejavil tak ochotu pokutu zaplatiť, keď súčasne podpisom uznal či súhlasil so skutkovým stavom veci tak, ako ho opísal policajt, vrátane právnej kvalifikácie a stanovenej výšky pokuty za spáchaný delikt. Blokové konanie prelamuje zásady správneho konania a to najmä zásadu materiálnej pravdy v prospech dohodnutej a tým aj nevyvrátiteľnej domnienky naplnenia všetkých 4 prvkov skutkovej podstaty priestupku. V poučení na bloku na nezaplatenú pokutu bol žalobca aj riadne poučený, že proti uloženej pokute sa nemôže odvolať. Ak by nesúhlasil s uloženou pokutou, policajt bol povinný

spísať správu o výsledku objasňovania priestupku, k čomu nedošlo. Žalobca síce podal na Magistrát Mesta Košice sťažnosť na postup mestskej polície dňa 16.03.2009, ale i tak proti uloženej pokute v blokovom konaní sa nemožno odvolať konanie nemožno obnoviť ani preskúmať mimo odvolacieho konania. Pokiaľ išlo o návrh na predvolanie členov mestskej polície a Q. A. mal za to, že takéto dôkazy by boli nehospodárne. Druhý samostatný predmet konania o zaplatenie sumy 79,67 eur z titulu exekučného konania vyhodnotil tak, že žalobca nevyužil svoje právo v lehote danej zákonom a začatie exekúcie nenamietal. Ak by uloženú pokutu zaplatil, trovy exekučného konania by mu neboli vznikli. Hoci žalovaný v priebehu sporu vzniesol námietku premlčania, berúc do úvahy zamietnutie žaloby z iných dôvodov sa už touto námietkou nezaoberal. Keďže v rozhodnej dobe žalobca s uloženou pokutou súhlasil, nemohlo žalovanému vzniknúť bezdôvodné obohatenie a preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodoval podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému trovy nepriznal, keďže mu tieto ani nevznikli.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie a nariadiť mu vykonať dokazovanie vo veci vlastníctva k spornému pozemku, uplatniac odvolacie dôvody podľa § 127 písm. e) a f) C.s.p. Poukázal na to, že na pojednávanie dňa 10.12.2020 sa nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil a poukázal na ďalší kľúčový dôkaz, podľa ktorého auto mal doparkované na pozemku, ktorý žalovanému nepatrí. Tento dôkaz však súd prvej inštancie úplne odignoroval. Zistil, že sporné miesto parkovania sa nachádza v katastri obce C.-Š. na prieniku parciel č. XXXX/X Q. XXXX/X, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a XXXX, ktoré nie sú vo vlastníctve žalovaného. Vlastníkom predmetných parciel podľa neho je Slovenská republika a správcom Slovenský pozemkový fond a neexistuje žiaden právny dôvod, aby žalovaná inkasovala pokuty za používanie cudzieho pozemku. Pokiaľ ide o jeho podpis na bloku pokuty, ten bol vynútený blokovaním jeho vozidla policajným autom, pričom na druhý deň musel byť v práci v zahraničí a neostávalo mu iné, ako blok podpísať. Trval na tom, že žiaden priestupok nespôsobil, nestál na zákazke, dodržal 1,5 metrovú šírku chodníka a neparkoval na pozemku žalovaného.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu trval na predchádzajúcich vyjadreniach a stanoviskách a mal za to, že pri oboch nárokových plneniach plynula samostatná lehota na ich nárokovanie, ktorú žalobca ani v jednom prípade nevyužil. Pokuta bola žalobcovi riadne udelená, blok na pokutu nezaplatenú na mieste podpísal a predtým nepodal žiadne námietky. Taktiež v prípade exekúcie nevyužil svoje právo v lehote danej zákonom a začatie exekúcie nenamietal. Oba samostatné nároky sú už premlčané a nie je právne vynutiteľné ich vydávať.

9. Žalobca v stanovisku z 29.03.2021 poukázal na to, že o právnych krokoch žalovaného nevedel a dozvedel sa o nich až pri blokovaní dôchodku v Sociálnej poisťovni. Nemohol si tak včas uplatniť nároky a škoda mu vznikla až v roku 2018 pri blokovaní dôchodku a majetku. Opakoval, že žalovaný neodôvodnil ani nepreukázal právny vzťah k pozemku, na ktorom parkoval vozidlo a ktorý by ho oprávňoval inkasovať pokuty.

10. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 C.s.p. prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 C.s.p., spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p., lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 C.s.p.).

12. Žalobca podal odvolanie podľa jeho obsahu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) a f) C.s.p., pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie

rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 C.s.p. alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 C.s.p., pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

15. Odvolací dôvod podľa ustanovenia 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. podľa názoru odvolacieho súdu nebol naplnený ,pretože nedošlo počas konania pred súdom prvej inštancie k nevykonaniu takých účastníkom navrhnutých dôkazov, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že samotná okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý účastníkom nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom, nakoľko súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Aj keď súd prvej inštancie nevykonal žalovaným navrhované dôkazy, je nutné konštatovať, že súd vykonal všetky dôkazy potrebné na preukázanie skutočnosti, ktoré z hľadiska hmotného práva boli významné, teda nevykonal iba tie dôkazy, ktoré z tohto hľadiska významné neboli, resp. boli nadbytočné, či navrhované neskoro.

16. Rovnako nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., keďže súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 C.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo.

17. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania (teda aj námietok žalobcu, na ktoré žalobca opakovane poukazoval aj v odvolaní).

18. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné:

20. Žalobca sa domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť ako dôsledok zaplatenej pokuty za nesprávne parkovanie, s čím súviseli aj trovy vzniknuté mu v exekúcii. Súd prvej inštancie na rozdiel od prvého rozsudku zo 17.12.2018, kedy nárok zamietol ako premlčaný v

preskúmanom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobca v blokovom konaní svojim podpisom preukázal ochotu pokutu zaplatiť, súhlasil s ňou a v dôsledku jej zaplatenia sa žalovaný nemohol bezdôvodne obohatiť a ani trovy vzniknuté v exekučnom konaní pri vymáhaní predmetnej pokuty nemožno vyhodnotiť ako bezdôvodné obohatenie žalovaného. S týmto názorom súhlasí aj odvolací súd.

21. Nie je sporné, že žalobcovi príslušníkmi Mestskej polície Košice dňa 13.03.2009 bola uložená blokovaná pokuta, pričom podľa bloku na pokutu nezaplatenú na mieste (viď č. I. 6 spisu), tento žalobca podpísal a podľa textu dokladu ako páchatel' priestupku súhlasil s blokovým konaním a prebral poštovú poukážku.

22. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, blokové konanie je skrátenu, zrýchlenou a zjednodušenou formou konania o priestupkoch, ktorá sa môže realizovať v prípadoch, keď je dostatočne zistený skutkový stav a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť, čím de facto priznáva svoju vinu. V blokovom konaní správne orgány vydávajú dva druhy blokov. Pokutový blok sa vydáva páchatel'ovi, ktorý uhradil pokutu hneď pri prejednaní skutku a blok na pokutu na mieste nezaplatenú sa vydáva páchatel'ovi, ktorý je ochotný pokutu zaplatiť, avšak nemá u seba dostatok finančnej hotovosti. Blok na pokutu na mieste nezaplatenú má pritom povahu právoplatného rozhodnutia a vytvára prekážku res iudicata (prekážku vecí už rozhodnutých). Po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie sa blok na pokutu na mieste nezaplatenú stáva vykonateľným a má povahu exekučného titulu ako podkladu pre nútený výkon rozhodnutia. Proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní - ako skrátenej forme priestupkového konania sa vo všeobecnosti nemožno odvolať, nemožno uskutočniť ani obnovu konania a ani rozhodnutie preskúmať mimo odvolacieho konania, nakoľko zaplatením blokovej pokuty obvinený z priestupku priznáva, že priestupok spáchal, že súhlasil s uloženou pokutou, ako aj to, že nevyužil opravné prostriedky v priestupkovom konaní. Na základe ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky však bolo v minulosti potvrdené, že blokové konanie (blok) je výnimočne preskúmateľné súdom, pričom predmetom súdneho preskúmania musí byť všetko, čo je s daným konaním a rozhodnutím - blokom spojené. Špecifickým prostriedkom preskúmania rozhodnutia o priestupku je správna žaloba vo veciach správneho trestania.

23. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné mimo rámca správnej žaloby a správneho konania akoby preskočiť toto nevyhnutné štádium, v rámci ktorého by bolo posudzované blokové konanie a rovno si v sporovom konaní, riadiacom sa Civilným sporovým poriadkom uplatňovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď plnenie malo podklad v riadne uskutočnenom blokovom konaní, zatiaľ v príslušnom súdnom konaní nespochybnenom, či v nadväzujúcom exekučnom konaní. Keďže chýbajú predpoklady, na základe ktorých by predmetné plnenia mohli byť zahrnuté pod niektorú skutkovú podstatu naplňujúcu znaky bezdôvodného obohatenia, žaloba žalobcu obstáť nemohla.

24. Pokiaľ žalobca poukazuje na nevykonané dôkazy týkajúce sa vlastníckych vzťahov k pozemku, na ktorom vozidlo nedovolené parkoval žiada sa doplniť, že účinný procesný predpis iniciatívu predkladať dôkazy prenecháva plne na procesnej strane. Žalobca v tomto smere ostal pasívny a okrem svojich tvrdení žiadne dôkazy o vlastníckych pomeroch týkajúcich sa sporných parciel nepredložil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému preukázateľne trovy nevznikli a ich náhradu ani nežiadal.

26. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).